În județul CARAȘ-SEVERIN

EFORTURI SUSȚINUTE ȘI INIȚIATIVE PENTRU ATRAGEREA MASELOR DE CETĂȚENI LA PRACTICAREA EXERCIȚIILOR FIZICE ȘI SPORTULUI

Recent, în județul Caraș-Severin a avut loc o analiză a modului în care organele și organizațiile de stat, obștești și sportive se ocupă de înfăptuirea prevederilor stabilite în Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din februarie-martie 1973 cu privire la dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului. Cu această ocazie s-au dezbătut multiple aspecte ale stadiului îndeplinirii sarcinilor privind educația fizică și sportul de masă, activitatea desfășurată în școli și aceea de performanță.

În rîndurile ce urmează ne propunem să oglindim unele realizări și, mai ales, să facem cunoscute o seamă de inițiative a căror eficiență a fost dovedită de practică.

ÎN ȘCOLI – ACTIVITATE DIVERSIFICATĂ, CU CARACTER PERMANENT

Majoritatea populației tinere din județul Caraș-Severin o formează — cum este firesc — elevii. Atragerea acestora în practicarea sistematică a exercițiilor fizice și sportului constituie preocuparea prioritară a factorilor cu atribuții în domeniul respectiv. În direcția amintită, se poate vorbi de o colaborare strînsă între organele și organizațiile nominalizate prin Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din februarie—martie 1973. Dintr-o asemenea conlucrare au izvorît inițiative valoroase care, tocmai datorită ineditului lor, merită a fi popularizate.

La Caransebeș a fost instituit — din inițiativa C.O.E.F.S. și cu sprijinul conducerii școlilor, al organizațiilor de pionieri și U.T.C. și al profesorilor de educație fizică — un sistem competițional desfășurat de-a lungul întregului an de învățămînt, la care aderă majoritatea elevilor. Chiar în aceste zile este în curs de desfășurare a IV-a ediție a „Cupei școlilor", la 10 discipline. Pe baza rezultatelor obținute se acordă un număr de puncte care, prin adiționare pe fiecare ramură, stabilește școala cîștigătoare. Este de remarcat faptul că întrecerile sînt coordonate de COMISII ORĂȘENEȘTI ALE ELEVILOR ȘI SÎNT ARBITRATE, ÎN EXCLUSIVITATE, DE UN CORP DE 160 DE ȘCOLARI INSTRUIȚI ÎN ACEST SCOP.

O competiție inițial comemorativă, cum este **„Cupa Zeno Dragomir"** la atletism, a fost transformată într-o competiție cu larg caracter de masă care se încheie, de fiecare dată, cu descoperirea unor sportivi școlari talentați, unii dintre ei (**Maria Mustață, Mariana Ambruș, Octavian Șandru, Gheorghe Gherga, Adrian Tațiuc**) fiind incluși în loturile de juniori ale țării.

În frunte cu directoarea Liceului agricol din Oravița, ing. agronom **Aurelia Stoia**, întreg corpul didactic sprijină activ și îndrumă elevii în practicarea sportului. La orele de educație fizică se lucrează diferențiat, elevii sănătoși supunîndu-se programului normal, iar cei cu diagnosticuri nealarmante — practicînd exerciții specifice.

Chiar în curtea liceului, prin munca elevilor și a cadrelor didactice, a fost amenajată o bază sportivă formată din terenuri de fotbal, handbal, volei, minifotbal, precum și o pistă pentru învățarea conducerii tractoarelor, folosită și ca pistă de atletism. Alături, pe terenul de fotbal al asociației sportive C.F.R., echipa liceului își desfășoară antrenamentele și meciurile din campionatul școlar. De altfel, această asociație patronează activitatea sportivă din liceu, avantajele fiind de ambele părți : elevii beneficiază de asistență calificată și de terenurile asociației, iar aceasta are o pepinieră de nădejde printre școlari.

Poate fi reținută și experiența dobîndită de colectivul de la Școala generală nr. 1 din Moldova Nouă. Profesorul **Constantin Sima**, directorul școlii, ne relata că s-a reușit amenajarea unor terenuri și a unei săli de sport.

În unele licee și școli generale există o experiență valoroasă în legătură cu modul cum sînt privite scutirile medicale. La Școala generală nr. 1 din Oravița, din 475 de elevi doar 12 au fost scutiți de frecvență la orele de educație fizică și de activități sportive în 1973, iar în acest an din 501 numai unul singur a primit certificat de scutire; procentajul este scăzut (sub 1 la sută) și la Liceul pedagogic din Caransebeș, la Grupul școlar forestier (3 la sută), precum și la Liceul nr. 2 din aceeași localitate. Întrucît — după cum se poate constata — Caransebeșul deține inițiativa, l-am rugat pe prim-vicepreședintele C.O.E.F.S., **Petru Săvulescu**, să ne împărtășească din această experiență. **„Cu sprijinul inspectoratului de învățămînt și al medicilor am stabilit o comisie care hotărăște scutirea. Se precizează pe certificatul eliberat dacă elevul este scutit TOTAL sau PARȚIAL și se recomandă felul exercițiilor. Progresiv, cei care inițial sînt scutiți intră în grupul mare al elevilor ce fac sport fără vreo oprelişte de ordin medical".**

Condițiile naturale dintre cele mai favorabile și atrăgătoare ale împrejurimilor Reșiței nu puteau să rămînă nevalorificate de cei care îndrăgesc mișcarea în aer liber. De aici, dar și din certitudinea că alergările pe teren variat constituie un bun exercițiu fizic, s-a născut inițiativa **„Circuitului de crosuri"** pentru elevii reșițeni. De la începerea și pînă la închiderea anului școlar, elevii de la liceele și școlile generale iau parte la 12—14 alergări. Traseul de pe Valea Țirovei fiind în vecinătatea Liceului mecanic din Reșița, acesta este, de fiecare dată, și gazda concurenților. Sălile de clasă devin vestiare confortabile, iar la cantină se servește ceai fierbinte. După cum ne spunea profesorul **Viorel Smoleanu**, la fiecare din cele două-trei crosuri lunare iau parte 800—1 500 de elevi.

Gheorghe Gherga *(acum în lotul național de juniori) pe locul I pe podium, cîștigător al probei de 1 500 m în „Memorialul Zeno Dragomir" — ediția din acest an*

PERFORMANȚA TREBUIE SĂ DEVINĂ COMPETITIVĂ PE PLAN INTERNAȚIONAL!

În ultima perioadă s-a conturat o nouă orientare în activitatea de performanță a județului. Începînd din martie 1974, se poate vorbi de o altă viziune în acest domeniu, în funcție de tradiție și de condițiile concrete existente. Pentru realizarea scopului propus, principala atenție a fost acordată municipiului Reșița. Aici s-a dezvoltat o bază materială corespunzătoare (pe lîngă dotările mai vechi, au apărut altele noi, cum ar fi sala de gimnastică a Clubului sportiv muncitoresc, terenul de atletism și grupul de săli de la Clubul sportiv municipal, amenajările de la stadion etc) și, fapt esențial, cele 3 unități – C.S.M., Clubul municipal și Școala sportivă – dispun de 48 de cadre specializate. Sportivilor fruntași le-au fost create condiții mai bune de pregătire.

Principala verigă de performanță reșițeană – Clubul sportiv muncitoresc – a fost îndrumată să-și orienteze preocupările către secțiile ale căror rezultate recomandau menținerea lor și îi îndreptățeau pe specialiști să aștepte realizarea unor indici superiori: lupte libere și greco-romane, box, haltere, handbal, popice și tenis de masă. S-a propus degrevarea Clubului sportiv muncitoresc de 7 secții (gimnastică, moto, judo, turism, șah, baschet și schi), urmînd ca ele să fie transferate unor asociații din municipiu.

Majoritatea antrenorilor și instructorilor care activează în județul Caraș-Severin prestează o muncă de calitate, rezultatele fiind cele planificate și chiar superioare. Este vorba de Tonia Guță și Daniel Mayer – atletism, Ion Reinhardt – fotbal, Ion Schuster – natație, Elisabeta Munteanu – gimnastică, Nicolae Bîrzan – box, Ion Ionescu și Nicola Ciurgiu – lupte.

Deși s-au înregistrat progrese în pregătirea și instruirea sportivilor – mai ales ale fotbaliștilor de la F.C.M. (unde volumul efortului și calitatea pregătirii tehnico-tactice se apropie mult de cerințele fotbalului modern) – ies, totuși, în evidență serioase deficiențe ale antrenorilor în conceperea, organizarea și desfășurarea procesului de antrenament. Principalul neajuns constă în faptul că PROBELE ȘI NORMELE DE CONTROL NU CONSTITUIE CRITERII DE APRECIERE (cazul antrenorului de natație Francisc König, pentru care acestea au o funcție formală), nu puțini fiind antrenorii care afirmă că ei sînt „capabili" să aprecieze „din ochi" calitățile sportivilor. Este, de asemenea, prea mare decalajul dintre realitate și cerințe în privința numărului orelor de antrenament impus de obținerea marii performanțe. Rezultă că la Școala sportivă se realizează anual 200–250 de ore de antrenament, iar la C.S.M. 300–350, față de 1000–1200 necesare obținerii de rezultate competitive pe plan internațional. Mijloacele folosite în antrenament sînt, în general, puține și șablonizate, ceea ce face ca lecțiile să fie monotone, plictisitoare. Afirmația este valabilă îndeosebi la grupele de copii.

Eliminarea carențelor amintite este o acțiune ce se impune a fi întreprinsă de urgență, motiv pentru care s-a cerut să se ia măsuri atît în ceea ce privește consolidarea procesului de reașezare a activității de performanță, pe plan local, cît și îmbunătățirea și dezvoltarea în continuare a bazei materiale.

Unul din seria „Circuitelor de cros" desfășurat în împrejurimile Reșiței

ÎN GRUPE, ATELIERE, SECȚII...

Se înmulțesc întrecerile la nivelul verigilor de bază ale producției

Cîteva dintre asociațiile sportive din întreprinderile și instituțiile din județ au obținut rezultate frumoase în îndeplinirea sarcinilor ce le revin din Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. privind mutarea centrului de greutate a activității în grupe, ateliere, secții. De 15 ani, de cînd activează ca președinte al asociației C.F.R. din Oravița, inginerul **Ion Precup** și-a întărit convingerea că oamenii, chiar după ce ies din tură, sînt dispuși să-și rezerve imediat o parte a timpului liber practicării sportului. Se înțelege, cu condiția găsirii formelor preferate. Împreună cu consiliul asociației, președintele de la C.F.R. Oravița a intuit aceste modalități. Întrecerile între unitățile „Mișcare", „Revizie", „Clădiri", „Poduri", „Depou" au devenit frecvente. Mulți lucrători vin aproape zi de zi pe terenurile de sport. Tot ei sînt aceia care au pus umărul la amenajarea terenurilor pentru fotbal, handbal, volei și tenis.

Cînd conducerea întreprinderii are un orizont atît de larg, preocupîndu-se să le ofere muncitorilor și posibilități de practicare a sportului în timpul liber nu se poate să nu se obțină rezultatele dorite. O astfel de conducere există la Întreprinderea minieră Moldova Nouă. Duminicile cultural-sportive (organizate la Pîrva Reca, Iagodărie, Ostrov și Grota Haiducească) cuprind deplasarea pe jos, cale de 10—15 km dus și întors, precum și organizarea la locurile respective a numeroase competiții. Separat au loc întreceri în cadrul campionatului intern la fotbal, volei și șah. În fruntea acțiunilor se situează chiar conducătorii întreprinderii : ing. **Eftimie Cartianu** și **Constantin Toncelescu**, președintele asociației sportive. Primarul din Moldova Nouă, **Gh. Damian**, controlează și îndrumă această activitate, pe care o consideră, pe bună dreptate, o problemă socială foarte importantă.

Sînt peste 20 de ani de cînd **Conrad Maximilian** este instructor voluntar al asociației „Foresta" din comuna Zăvoi. Baza sportivă — formată din teren de fotbal, grupul social, terenuri de handbal, volei, tenis și un alt teren de fotbal pentru antrenament — a fost realizată prin muncă patriotică. De aceea, nu ne-a surprins să vedem, chiar în ziua vizitei noastre la Zăvoi, mai mulți muncitori lucrînd — în timpul lor liber — pe șantierul noii popicării, nu ne-a surprins să constatăm că echipa de fotbal ce activează în campionatul județean este formată numai din jucători proveniți din echipa de tineret, că echipa de juniori are în componență, în exclusivitate, fotbaliști din echipa de pitici.

Un trio pentru care sportul înseamnă o activitate serioasă în sprijinul sănătății muncitorilor, al recreării acestora și al împrospătării forțelor după timpul de muncă, l-am întîlnit la Combinatul de prelucrare a lemnului din Caransebeș : inginerul **Ion Manea**, președintele asociației sportive, **Gh. Hîrtie**, președintele comitetului sindicatului și **Henrich Zimerman**, directorul întreprinderii. În cadrul grupelor din secțiile „Mobilă" și „P.A.L." se desfășoară întreceri la handbal și volei, acestea încheindu-se cu înmînarea unor trofee celor mai buni sportivi. La panoul asociației sînt expuse în fiecare lună fotografiile învingătorilor, precum și programul manifestărilor din calendarul asociației. Rezultatele întîlnirilor inter-secții, afișate de asemenea cu regularitate, sînt menite să stimuleze și mai mult ambițiile și pasiunile...

DE LA COBORÎREA DIN... CĂRUCIOR PÎNĂ DUPĂ VÎRSTA PENSIONĂRII

O EXPERIENȚĂ CE TREBUIE EXTINSĂ LA TOATE GRĂDINIȚELE ȘI CASELE PENSIONARILOR

Pentru cei mai tineri și pentru cei mai vîrstnici locuitori ai Oraviței și ai Caransebeșului au fost găsite forme atractive de practicare a exercițiilor fizice. Micii locatari ai grădiniței cu orar normal din Oravița – copiii de 4 și 5 ani – fac sport, și încă în modul cel mai serios! După consultări cu medicii, au fost stabilite trei forme : gimnastica de dimineață și la oricare oră de peste zi cînd ei dau semne de oboseală, gimnastica la aparatele instalate în parcul special amenajat și, în fine, plimbări pe jos cu traversarea unor pomi culcați la pămînt, trecerea peste mici cursuri de apă. De cînd s-a terminat amenajarea bazinului pentru copii al ștrandului C.F.R., locatarii grădiniței au un mijloc în plus de a face sport. Deocamdată, supravegheați foarte îndeaproape, mai mult de jumătate din cei 100 de copii au învățat să înoate. „Obișnuindu-i cu practicarea sistematică a exercițiilor fizice – ne spunea **Ioana Cioloca**, directoarea grădiniței – copiii cresc armonios, iar sănătatea, așa cum este dovedită de medici pe bază de observații, li se consolidează în ritm rapid".

La cealaltă extremă a vieții, modelul activității pensionarilor din Caransebeș poate fi pretutindeni urmat. Din inițiativa cîtorva iubitori ai mișcării, **Solomon Moraru, Gh. Coroiescu, Teodor Trulea** și **C. Alexandrescu**, a luat ființă un club sportiv. În program – care se îndeplinește cu meticulozitatea de care îi știm capabili pe cei în vîrstă – figurează excursii pe jos. Dar ceea ce apreciază în mod deosebit grupul de pensionari sînt partidele de pescuit, spre care se merge pe jos, cale de 10 kilometri...

Realizările obținute în activitatea sportivă de masă din județul Caraș-Severin sînt, în primul rînd, urmarea unei colaborări bune între factorii de resort. Adoptarea unor forme atrăgătoare și, în același timp, simple și necostisitoare de practicare a exercițiilor fizice de către un număr mare de oameni poate fi considerată cheia succeselor. Într-adevăr din discuțiile pe care le-am purtat cu lucrători, cadre didactice, elevi, am desprins faptul că majoritatea lor frecventează stadioanele deoarece au ajuns la convingerea că găsesc în sport un leac împotriva bolii secolului : sedentarismul. Dar pentru a se ajunge la această convingere, organele teritoriale pentru educație fizică și sport au îndrumat în mod calificat și permanent asociațiile din întreprinderi și instituții, din școli, de la sate.

Este, de asemenea, pozitiv faptul că s-a apelat la cadrele didactice cu calificare superioară pentru ca de experiența și cunoștințele acestora să beneficieze amatorii de a practica sportul. La rîndul lor, multe asociații ce dispun de o bază materială corespunzătoare patronează activitatea din școli.

Înfăptuirile prezentate în scurtele noastre însemnări sînt și urmarea muncii pline de dăruire, în aproape toate localitățile județului, a unui număr însemnat de activiști obștești precum și a sprijinului acordat de majoritatea conducerilor unităților productive și a directorilor școlilor generale și liceelor.

Pagină realizată de
Ion GAVRILESCU